

საბჭოთა კავშირი

საბჭოთა კავშირის სახელმწიფო და ხალხური საბჭოთა საბჭოთა კავშირი

№ 41 (94), ოთხშაბათი, 5 დეკემბერი, 1945 წ. ფასი 1 მან.

სტალინური კონსტიტუციის დროს

შედეგად მხოლოდ საბჭოთა ხალხი წელს მეტად, ხალხი საბჭოთა ომის დამთავრების შემდეგ პირველად იხტის მშვიდობიანი შრომის პირობებში თავის ერთ-ერთ უდიდეს სახალხო დიდოსწავლულს — სტალინური კონსტიტუციის დროს.

ჩვენი ქვეყნის მშრომელთა მუშაობაში მარად დაუფიქრო დარჩება 1936 წლის 5 დეკემბერი, როცა საბჭოთა მერვე საკანონმდებლო ასამბლეის მიერ მიღებული და დამტკიცებული საბჭოთა ხალხის მიერ მოამზადებული ბრწყინვალე ისტორიული გამარჯვებითა გამოხატული მხრივითი კანონი სოციალისტური სახელმწიფოსა.

ჩვენს ხალხსა თავისუფლების ამ დიდ ქარტიას უფრო სტალინური კონსტიტუცია არა მარტო იმიტომ, რომ ის, მისი ყოველი დებულება და მუხლი შემუშავებულია დიდი სტალინის ხელმძღვანელობით და უშუალო მონაწილეობით, არამედ იმიტომაც, რომ მასში აღბეჭდილი ისტორიული გამარჯვებითა გამოხატული და გენიალური ორგანიზატორი არის ამხანაგი სტალინი.

ასევე, არასოდეს, არცერთი სხვა ქვეყნის ძირითად კანონს არ გამოუხატავს ისეთი სისრულე და ძლიერებით ხალხის პოლიტიკური და მორალური ერთობა, როგორც ეს გამოხატა სტალინური კონსტიტუცია. მასში ასახული მშრომელთა პარტიული ერთობის ხალხის სახელმწიფო წინაშე ოცნებების საბჭოთა ქვეყანაში შემუშავებული ვითარება, სახელმძღვანელო, რომ საბჭოთა სახელმწიფოში მოსახლე წინააღმდეგობა სოციალისტური საბჭოთა ხალხის, დამპყრობ აყვლა მოქალაქის თანასწორუფლებიანობა, ყველა მოქალაქე თანასწორად აღიქმება შრომის, განათლების, დასვენების უფლებით, ყველა მთელი სრული შესაძლებლობა იმუშაოს და თავისი შრომით უზრუნველყოს არა მარტო მატერიალური არსებობა, არამედ თავის სულიერი მოთხოვნილებათა დასაცავი უფლებაც, თავისი იდეურ-მორალური სრულყოფა. სრული პარტიული მუშაობა, კლასობრივი სრულყოფა, ინტერესებისა, საბჭოთა კავშირში შემავალ ხალხთა ინტერესების თანხმობა და ერთობა, მათი შეგობობა და მძორი თანამშრომლობა, რომელთაც თქვით ასობით აღბეჭდას და იცავს დიდი სტალინური ქარტია, განაგრძის საბჭოთა ადამიანის სულიერი და ფიზიკური ენერჯის წყაროდ არა მარტო მშვიდობიანი მშენებლობის პერიოდში, არამედ სამშვიდობო ომის წლებშიც, ფაშის მის ბნელ ძალბრუნის საბჭოთა ქვეყნის სახელმწიფო-საბჭოთა კონსტიტუციის წლებში.

გამართლები დიდი ბელადის მიერ თქმული წინასწარმეტყველებული სიტყვები იმის შესახებ, რომ საბჭოთა კავშირის ახალი კონსტიტუცია გადაწყვეტილია საბჭოთა ხალხის უფლებების წინააღმდეგ, რომ მთელი მათგანის წინაშე ახალი კონსტიტუცია ცხადად დასცავს სოციალისტური და დემოკრატიული უფლებების.

მათივე, მთელი მათგანის განსაზღვრის იმის, თუ როგორ შექმნა პიტლერული გერმანიის მრავალმილიონიანი დაჯიშნული ლაშქარი და ჯოჯობიური ხანძარი, მანქანა სოციალისტური სახელმწიფოს

კლდეები ციხე-სიმაგრეს. ჩვენს ქვეყანაში დამკვიდრებულია სოციალისტური და დემოკრატიული, რომელთაც საბჭოთა ხალხი ქედმძვინვარებით უდრეჯ ძალიან აქცია, ფაშისტური ბნელით მოსაბო და გააცამტერა.

საბჭოთა ხალხის ეს სწორი გზის გამარჯვება არის შედეგი სტალინური კონსტიტუციისა. მისივე ნაყოფია ის მრავალმხრივი, კაცობრიობის ისტორიული დღემდე გაუგებარი ის ფაქტი, რომ ყველაზე სისხლისმღვრელ და გამანადგურებელ ომიდან საბჭოთა ქვეყანა გამოვიდა უფრო ძლიერი, უფრო გამორჩეული და გააყვებელი.

ახლა, საბჭოთა ხალხის მიერ სისხლისაგრივითი ორი კერის—გერმანული ფაშის და იაპონური მილიტარული ზეგანის განადგურების შემდეგ, ახლა, როცა ჩვენი ხალხი შეუდგა მშვიდობიან მშენებლობის შრომას, საბჭოთა ქვეყნის, სტალინური კონსტიტუციის ქვეყნის წინაშე იმუშავა ვრცელი, წარბაქი პერსპექტივები მშენებლობის სამუშაოზე და კულტურული აყვავებისა.

გამარჯვებით გამხსენებული საბჭოთა პარტიოტები ერთსულოვანი შემოქმედებით შრომის ფერხულში ჩაბმულნი კვლავ პარტიოტული აღტანებით იღვწიან, თავდადებით მუშაობენ იმ რწმენით, რომ უმოკლეს ხანში საბჭოთა მოქმედების ომისგან მიყენებული კრილოებში.

დიდი შემოქმედებითი ძალით აღტანება სტალინური კონსტიტუციის, მასში აღბეჭდილი საბჭოთა დემოკრატიული ინტელიგენცია საერთოდ, ქართული მწერლობის და ხელოვნების მუშაობა—კერძოდ. სტალინური დიდმა ქარტიამ მათ დაუსახა დიდი სამოქალაქო პარტიოტული მიზნები, არაყვედურებრივად გააფართოვა მათი სამოღვაწეო სარბილი, გაამდიდრა მათი შრომის ხვედრითი წილი, მათი როლი საერთო სახალხო ამოცანების გადაწყვეტაში, აქცია ჩვენი მწერლობა და ხელოვნება ხალხისათვის აუცილებელ საჭირო საქმედ. დღეს საბჭოთა მწერალი და ხელოვანი არა მარტო თავისი საქმის, თავისი პროფესიის და სპეციალობის აღმოჩენა, ის სახელმწიფო მიღწევაა, რომელიც აქტიურ მონაწილეობას ღებულობს დიდ საზოგადოებრივ და სახელმწიფოებრივ პრობლემათა გადაწყვეტაში, ეს დიდი როლი, ეს სიმძალე ხელოვანს უფრო მეტად უფლებების არსს, გონებრივ პარიონტს, პერსპექტივებს, ცხოვრების გამოცდილებით აღდივრებს მის შემოქმედებით შესაძლებლობას, ქვეყნის ყველა პირბას იმისათვის, რომ მხატვარმა შექმნას ნაწარმოები, სადაც მთელი სიდიადით ასახული იქნება სტალინური კონსტიტუციის შინა ქვეყნის აზრობითი საბჭოთა ადამიანის ცხოვრება, მისი გმირული შრომა და მამაცური ბრძოლა საბჭოთა ხალხის საკეთილდღეობად.

დიდება და დღეგრძელობა თავისუფლებათა დიდი ქარტიის შემომქმენს, ჩვენს გამარჯვებითა ორგანიზატორს—დიდ სტალინს!

მარადი სიცოცხლე და გამარჯვება საბჭოთა ხალხს, სტალინური კონსტიტუციის ქვეყანას — საბჭოთა კავშირს!

დღეს ნომერი

- სტალინური კონსტიტუციის დროს (მორჩინა).
- სარგაი კირკვი.
- ხარბონ ვარდუაზი — საბჭოთა კავშირის გმირის ჩანჩიბაძის (ლმასი).
- ამირან აბილაშვილი — საბჭოთა კავშირის გმირის ჩანჩიბაძის (ლმასი).
- პარტიული სამსახურის ხელმძღვანელის მალაქა ჩანჩიბაძის (ლმასი).
- გიორგი შაბაძის (ლმასი).
- იასანი — ადამ მიქაბერიძის (ლმასი).
- ოთარ ვალიძე — სხვის არაფერს მინატრებდა (ლმასი).

- ალმასანდი ხანიძე — ავტობიოსტრუქციის (ლმასი).
- ალმასანდი იმედაშვილი — ლალო მუსხელიანი.
- დავით სულაშვილი — სოფლის მწიგნობარი.
- სარგო კლდიაშვილი — პატარა გომიანიძის.
- ვახანი ლუნდაშვილი — შენიშვნები ნ. ბაკატაშვილის კომიუნია.
- გიორგიშვილი, ჭონისა, და ინფორმაცია.

სარგაი კირკვი

თერთმეტი წელი განვლია სერგეი მირონისძის გარდაცვალებიდან. კიროვი ვერაგულად მოკლეს სამხრის საზღვარზე არამხადემა — ფაშის მიერ მოსყიდულთა ავანტიურა, მაგრამ იგი მაინც სტალინის და სტალინის კეთილდღეობასა და ბედნიერებას მან უანგაროდ მოახმარა თავისი შეგნებული ცხოვრება.

სერგეი კიროვი საყვარელი სახელია საბჭოთა ქვეყნის მშრომელთათვის. იგი იყო სტალინის და სტალინის საუკეთესო მოწაფე და უფროსი თანამშრომელი, მგზნებარე ტრბუნის და კრისტალური ბოლშევიკი, პარტიული და კეთილშობილი ადამიანი, რომლის მოწოდებებსა და სიტყვებს მიზანს შეადგენდა **ლენინ-სტალინის** პარტიის საქმისათვის ბრძოლა, საბჭოთა სახელმწიფოს ძლიერების განმტკიცება, მშრომელი მასების მატერიალური და კულტურული ცხოვრების პირობების გაუმჯობესება.

სერგეი მირონისძე იყო ჩვენი პარტიის და საბჭოთა სახელმწიფოს გამორჩეული მოღვაწე, იგი მთელს გარემოში დაუღალავად მუშაობდა მისთვის არ არსებულად გადულახავი სინდელ და დაბრკოლებად. მარქს-ენგელს-ლენინ-სტალინის მოძღვრებით მეთაურობდა, იგი ადვილად აპოლონობდა სწორი გამოსავლის ყოველი რთული მდგომარეობიდან და გაბედულად მიიწევა წინ—ახალ-ახალი გამარჯვების მოსაპოვებლად. კიროვი იყო დიდი მოქალაქე და შეუდარებელი საბჭოთა პარტიოტი. დიდი რუსი ხალხის მხარე თანხარის სიყვარულით უყვარდა საბჭოთა კავშირში შემავალი ყველა ეროვნების მშრომელი ადამიანი.

დიდი პარტიოტი და სახელმწიფო მოღვაწე სერგეი კიროვი თავის მუშაობაში საბჭოთა პარტიოტის სამართლიანი სიამყის გრძნობით იყო ავსნიებული, მას ღრმად სწამდა ჩვენი ქვეყნის სიმტკიცე, უძლეველობა და მუდამ აღტანებითი ლაბარაობა: „ჩვენი ახლა შეგვიძლია ჩვენი სახელმწიფოს სიმტკიცისა და გამძლეობის მხრივ შევედით რომელიც გენებათ სახელმწიფოს მთელი“.

საბჭოთა ქვეყნის ძლიერებისათვის ადგილობრივი კიროვი მოგვიწოდებდა: „ჩვენი გზა მხოლოდ წინ და მხოლოდ გამარჯვებისაკენ“.

ამ სიტყვებში არის ფოლადისებური რწმენა იმისა, რომ ჩვენი დიდი საბჭოთა კავშირის შემუშავებული ენერჯით მიღის წინ და არ არსებობს მთელიმთავარი არაერთი ძალა, რომელსაც შეეძლოს მის ძლიერებაში წინსვლას შეაჩეროს.

კიროვის ეს სიტყვები წინასწარმეტყველებული გაიხსნა დღეს, როცა ჩვენმა მრავალრიანი საბჭოთა კავშირმა დიდი სტალინის გენიალური მხედართმთავრებით განადგურა ფაშისტური ურღობები დასაუფლები და იმპერიალიტი აგრესორები აღმოსავლეთში.

კიროვი — დიდი ჰუმანიტი და მგზნებარე მწიგნობალი სოციალისტური ცხოვრებისა, შეუდარებელი ენერჯითი პარტიოტი და ხალხის ყველა მტერს, მან, როგორც ლენინგრადის ბოლშევიკების ხელმძღვანელმა მონოლიტურად შეაყვამირა ლენინგრადის

ბას შესანიშნავად ათავსებდა ვაზეთ თერგეში“ აქტიურ თანამშრომლობას (ლმასი). ამ (გამოდიოდა რუსულ ენაზე). ამ ვაზეთში კიროვი ათავსებდა ლიტერატურულ — კრიტიკულ წერილებს, მარქსისტულ-ლენინური თეორიის სიტომ აშუქება მოძვე ხალხების კულტურულ მემკვიდრეობას, ფოლადის ფართოდ ავრცელდა მასში ამ მემკვიდრეობის პარტიოტულ ტრადიციებს და ამ ტრადიციების საფუძველზე აღვივებდა ხალხში თავისუფლებისათვის ბრძოლისა და ბოროტებისადმი აქტიური წინააღმდეგობის გარეშე სულისკვეთებას.

1913 წელს, როდესაც მ. გორკომ გამოაქვეყნა თავისი ცნობილი წერილი ქართულ მთარგმნელთა საზოგადოებაში, რომელიც ბაქოში შეიქმნა, მან, რომლის მიზანაც იყო ქართული მწერლობის წინააღმდეგ, კიროვი მასწავლებელმა გამოეხმარა გორკის და მისი წერილი გადაბეჭდა „თერგის“ ფურცლებზე.

კიროვი მისწრაფობდა „თერგის“ ფურცლები გადაეცემა რუსეთის იმპერიაში შემავალ ხალხთა კულტურულ ტრბუნად. იგი გარტანებით სწრაფად მუშაობდა, ლიტერატურულ, კულტურულ, ხელოვნებაზე და გახლავდა მთელს გვერდებს უთმობდა დიდ უკრაინელ პოეტს ტარას შევჩენოსის და დიდ მწერალ კოსტა ნუთაგოროვის შემოქმედებას. ამ ვაზეთში მან აღზარდა მთელი რიგი ახალგაზრდა რევოლუციონერი მწერლებისა, რომელთაგან ბევრი გმირული სიკვდილით დაეცა თითოგანთი თანამშრომლის წინააღმდეგ ბრძოლაში სამოქალაქო ომის დროს.

ამ დიდი კულტურული მუშაობის კანონზომიერების შედეგად იყო ისიც, რომ კიროვი გორკისთან ერთად ინიციატორი შეიქმნა საბჭოთა კავშირის ხალხთა ლიტერატურის მრავალრიანი ისტორიის შედგენისა.

ლენინგრადში პარტიული მუშაობის დროს კიროვი უშუალოდ დაინტერესებული იყო მუშაობის და ტრბუნის თემების მომზადების საკითხით, სისტემატორ მითითებებს აძლევდა გამომცემლობებს და აფრთხილებდა მათ ყოველიმთავრად ეცობებინათ მისთვის საბოლოო გამოცემათა მდგომარეობა, ისევე, როგორც აცნობებდა პუბლიკის ქარხანა ტრბუნების გამომცემის მიმდინარეობას.

ეს არის თქვენი ტრაქტორები, კულტურული ფრონტის ტრაქტორები! ეუბნებოდა მათ კიროვი.

კიროვი ძლიერ ყოფილა გატაცებული აგრეთვე შოთარსთაველის ავეფხისტყაოსნით“. ეს პოემა მისი მაგიღის წიგნი იყო.

შეუღებელი ჩამოთვლა იმ დიდ მუშაობას, რომელიც კიროვი გასწავლია ჩვენი ხალხის მატერიალური და კულტურული ცხოვრების გაუმჯობესებაში.

კიროვი ყოველიმთავრის ხალხთან იყო მის პირსა და ლხინში. იგი მოქალაქე ფაშისმის მოსყიდულთა ავანტიურა, მაგრამ მანიც ვერ დააცილეს თავის საყვარელ ხალხს. კიროვის საგმრო საქმე აღფრთოვანებდა საბჭოთა ხალხს დიდ ამამალო ომში, მისი ნათელი სახე აღფრთოვანებს მას მშვიდობიანი მშენებლობის დღეებშიც.

სარბონ ვარდუაზი

საბჭოთა კავშირის გმირის ჩანჩიბაძის

შენც იმ ვაქაციის მომე ხარ, მამაკ რაინდებ შობიდა, კავკასიან მტერს რომ მუსრადა, ქაშანის გმირად ხმობილი. შენც იმ დედაცის მოღვა ხარ, ბრბოლის ალბურში წრთობილი — საშობოლოსთვის რომ თავს სწრაფს, არ სურს სიცოცხლე გმობილი.

შეუღრეკელი შვილი ხარ, გურისის მაღალ მთებისა, ცალ რომ აწვილან ლღადა, აღმზრდელი არწივებისა. ლესტოქმეც ხმ აქ იშვა, გმირი უტეხი ნებისა,

გადამახველი სიკვდილის ქარცეცხლიანი გზებისა.

შენც ბეგრის სუსხი იგემე, ცეცხლის დიდგემი იარე, დედა-სამშობლო ახარე, დემზანი ამგლოვარე. ჩვენი საბრძოლო ალამი ბერლინის თავზე ფრიალებს, გამარჯვებული მამული იმუშებს წყულუს და იარებს.

დღეს კვლავ ჩვენთან ხარ ვაქაცი, დემზანის დამამზობელი, დიდებით გმოსავს ერთგულ შვილს

მამული—შენი შობილი. შენი აღმზრდელი სასტკარი, ალფრასთ გამათობელი, გმირობის მაღმერთებელი, ჯახან-ლაჩარის მგმობელი.

ვაჟა, დიდგემ, მძლეველი სიკვდილის ქარცეცხლისა, მშობელის დედის ნუგეშო, სინათლე ორთავ თვალისა. შენც დანახამ ვაქაცი, გენც გულა გემხალისა, დიდ სტალინის გზით გაზრდილი, სიმკვირევე მისი რვალისა.

ამირან აბილაშვილი

სამშობლო

ეს მშობლიური ზღვა და მთაველი, ეს ვენახი და პურის თაველი, დიდი თამარი და რუსთაველი, ყველა ტემბილი და ყველა მიყვარს!

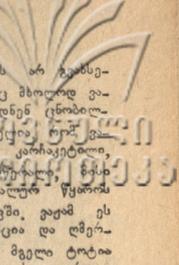
ჩემი მძებნი და ჩემი ტოლები, ავთანდილები და ფროლონები, სასტოქ ომებში განაბრბობები, — ყველა ღვიძლია და ყველა მიყვარს!

ჩემი ჭაღარა კავკასიონი, ქაშუეთი და ველი სიბანი,

ჩემი მტკვარი და ჩემი როინი, ყველა ჩემია და ყველა მიყვარს!

ჩემი გამზრდელი ნანა შერატული, ჩემი ზებუნა გიგი ენდელი, ქაქაცურ ხმებით მელერი მხედრული, მათი პირში ვარ და მიტო მყავარს!

ვულში რომ მხარდა მის სახელს ვიყავ, მის სიყვარულს და მის მშეს რომ ვვიცავ, ჩემი მოხუცი ქართული მიწა, — ჩემია, ჩემი და მიტო მყავარს!

დავით სულაზგივი

ამ საღამოს კოლმურე ქალბენი და კაცები...
დავით სულაზგივი

ასე და ასე ჩემი შრომები...
დავით სულაზგივი

დღემ, მე კი აღარ მასწავლეს...
დავით სულაზგივი

არვის ისე არ უნდება არანა...
დავით სულაზგივი

როდის ილენე—წავლობენ...
დავით სულაზგივი

ლენის ზოგიერთ მოთხოვნებს...
დავით სულაზგივი

სეზონი კლდისაზვილი

უფინანსი მიწა
კარბატებში გვირუდ დაღებულ მას...

კავებრი მოთხრობები

ბნელმა დაფარა. სიანს მხოლოდ რო...
დავით სულაზგივი

მოსაკითხი

რაიონში აპარატის მუშაობის შე...
დავით სულაზგივი

ლიტერატურული მიმდევრობა

ამ ახლ ხანში წყაყაყით აჯი წერეთ...
დავით სულაზგივი

კავებრი მოთხრობები

მეტი მოქალაქეობა, არ ნება დაუბრტყე...
დავით სულაზგივი

სეზონი კლდისაზვილი

მთავარი ჩაქვებში აჯი წერეთ...
დავით სულაზგივი

ამილსის გარეუბანში, სურათი მხატ. დ. კავახაძისა.

კარბატის სანაპიროები, გურული, ფრანგული მხატვრის დ. ჩანკეტიძის ნახატიებიდან.

ფორტული მხატვრის დ. ჩანკევაძის ალბომიდან.

3. სოლოვიოვის „ლიდი ხალხი“ რუსთაველის სახ. თეატრში

საზარდო ახ. პაპია ვახაჩიძის

ჩვენი ვახუთი, თანამშრომლობა ხედავს...
მე ვ. სოლოვიოვის ისტორიული დრამა „ლიდი ხალხი“...
რუსული პიესების დრამატიკული სტილი...
სოლოვიოვის „ლიდი ხალხი“...
დრამის სტილი...
სოლოვიოვის „ლიდი ხალხი“...
დრამის სტილი...
სოლოვიოვის „ლიდი ხალხი“...
დრამის სტილი...

ამ ასლი ხანში სოლოვიოვის ქართულმა თეატრმა...
სოლოვიოვის „ლიდი ხალხი“...
დრამის სტილი...
სოლოვიოვის „ლიდი ხალხი“...
დრამის სტილი...
სოლოვიოვის „ლიდი ხალხი“...
დრამის სტილი...

ფორტული მხატვრის ჩანკევაძის ალბომიდან. ჩანკევაძის გარეგანი

ბიბლიოგრაფია 3. ლოკია — „მეიკომა და მემოგომა“

აქვარის სახელგანთქმულ ახალმა გამოცემა პარ...
მეიკომა და მემოგომა...
ლოკია...
მეიკომა და მემოგომა...
ლოკია...
მეიკომა და მემოგომა...
ლოკია...

რუსული კავალეტის იერიში ა. მ. ანდრონიკაშვილის მეთაურობით 1827 წელს.

ევაგენი ლუნეცკი მენიჟინი 6. ბაკოჯილის კოვჩიკი

ქართული რომანტიკული სკოლის მეთაურის...
ევაგენი ლუნეცკი...
მენიჟინი...
ბაკოჯილის კოვჩიკი...
ლუნეცკის რომანტიკული სკოლა...
მენიჟინის რომანტიკული სკოლა...
ბაკოჯილის კოვჩიკის რომანტიკული სკოლა...

მანის, მისთვის არ აღინიშნულ გერმანულ...
მენიჟინი...
ბაკოჯილის კოვჩიკი...
ლუნეცკის რომანტიკული სკოლა...
მენიჟინის რომანტიკული სკოლა...
ბაკოჯილის კოვჩიკის რომანტიკული სკოლა...

მეიკომა და მემოგომა

1913 წელს თბილისში დაიბეჭდა ლოკიის...
მეიკომა და მემოგომა...
ლოკია...
მეიკომა და მემოგომა...
ლოკია...

„ლიხთავაჯური ქიჯანი“

ამ დღემდე გამოცემა საქ. სარ. მეცნიერე...
ლიხთავაჯური ქიჯანი...
ლოკია...
მეიკომა და მემოგომა...
ლოკია...